

Dat .XXIIIJ. capittel:

*Hoe [de] ¹ keyser den grave groote eere bewees doen hijt wiste
dat hy vader was van heer Jan, ende begeerde
zijn beloften te quyten.*

Nae dat Gouweron doot was, zoo hebben zij[n] vrienden met grooter [G1rb] bede aen den keyser vercreghen dat zy zijn lichaem mochten opt gewijde begraven.

Daer nae is de keyser met zijn heeren ende met den grave te hove ghereden. Men dede den grave ontwapenen. Daer nae ginck de keyser ter tafelen sitten ende de grave neffens hem met Alphonsus, den coninck van Spaenghien. De keyser vraechde den graeve hoe dat [hy] ² quam te weeten dat heer Jan van sulcker afcomsten was.

De grave vertelde den keyser alle de geschiedenis ende hoe dat hem de coninck ³ daeromme verdreven hadde, ende int leste hoe hy teghens zijnen sone ghevochten hadde, malcander niet kennende, om dat hy sijn wapen voerde. “Ende doe hy wiste dat ick zijn vader was, zo claechde hy my over Gouweron van het ongelijck ⁴ dat hy hem gedaen hadde. Ende daer door ben ick by uwer keyserlijcke mayesteydt ghecomen om Gouweron te bevechten ende te wreeken het ghene dat hy mijnen soone misdaen hadde.”

Als de keyser met zijn heeren dit hoorden, verwonderden zy hem altemaele van de wonderlijcke avont[u]eren die so wel den vader als den sone ghebuert waren. Alphonsus, de coninc van Spaenghien, vertelde den keyser ende alle de heeren hoe dat heer Jan by hem in Spaengien ghecomen was ende wat avontueren hem gheschiedt waren in Enghelant ende vant huwelijck twelc hy al niet en begheerde, “overmidts dat hy verlooft was met ons keyzers dochter, Gloriande. Daeromme soude ick raden datmen mede den huwelijck niet langher vertrocke oft achter en hielde, ⁵ maer dat uwe keyserlijcke mayesteyt

1. Ontbreekt in Muller [1590].

2. Ontbreekt in Muller [1590].

3. Muller [1590]: hoe dat hem de Coninck hem (dittografie)

4. ongelijck: groot onrecht

5. vertrocke oft achter en hielde: zou af- of uitstellen

volbrengh[e]⁶ tgene dat hy den vroomen ridder belooft heeft. Zo sal tlandt bevrijt zijn van eenighe oploop der vyanden.”

De keyser dit hoorende, zeyde: “Ghy heeren, ick en begere niet datment langer uutstelle, want ic nu wel merc[k]e⁷ dat Gouweron tot my [G1va] gheen ghoet herte ghedraghen en heeft overmits tgheene dat hy my beweesen heeft met raedt ende daet, twelck hem Godt vergheven wil. Daerom heeft hy zijn loon ontfanghen. [D]aeromme⁸ wil ick,” sprack hy tot den grave, “wanneer ghy by uwen sone comt dat ghy hem segt dat ick bereet ben om mijnen ghelofte te quijten, ende sal hem over gheven tgheheel regimendt vant keyserrijck, want ick seer oudt van daghen ben ende begheere voortd aen in mijn ruste te leven.”

De heeren dit hoorende, waren alle daer inne seer verblijt.

Als des keyzers dochter vernam dat de grave heer Jans vader was, is zy seer verblijt gheweest, heeft haer sone metter handt ghenoomen ende is daer mede voor den keyser, haren vader, gegaen, daer hy gheseeten was ende de grave Robrecht neffens hem. Zy heeft haren vader eerst eerwaardelijck ghegruet, daer na den grave, ende heete hem feestelijcken willecom in haers vaders hoff.

De grave is op ghestaen ende heeft haer des ghelijckx eere bewesen. Maer doen hy van des keyzers heeren hoorde dat Gloriande was, des keyzers dochter, ende dat hy oude vader⁹ was van den kinde, zoo heeft hy tkint vriendelijck op ghenomen 't welc voor hem stondt, ende heeftet ghecust, onsen Heere ootmoedelijcken biddende dat Hy den kinde wilde beschermen ende bewaeren voor ongheval. Daer nae hebben zy altogader goede chiere ghemaect.

De keyser hielt open hof ter liefden vanden grave met alle zijn heeren veerthien dagen lanck gheduerende. De gheheele stadt was seer verblijt doen zy wisten dat de grave Robrecht heer Jans vader was, ende dat heer Jan soude hebben des keyzers dochter, ende zeyden dat zy een goede beschermer hebben soudenteghen allen den geenen

6. Muller [1590]: volbrenghen

7. Muller [1590]: mercte

8. Muller [1590]: Waeromme

9. oude vader: grootvader, opa

diese crencken wilden. Den grave wert ooc van een yegelijc grote eere bewesen.